

Да се върнем към поантата

Противно на онова, в което почти всеки човек е научен да вярва, „Властта“ не е необходима на цивилизацията. Тя не благоприятства за цивилизацията. Всъщност, тя е *антитезата* на цивилизацията. Тя не е сътрудничество, съвместна работа или доброволно взаимодействие. Тя не е мирно съвместно съществуване. Тя е *принуда*, тя е *насилие*, тя е *насилничество*. Тя е животинска агресия, прикрита зад псевдорелигиозни, култоподобни ритуали, предназначени да я направят да изглежда законна и справедлива. Тя е брутално престъпление, дегизирано като съгласие и организация. Тя е поробване на човечеството, подчиняване на свободната воля и разрушаване на морала, маскирано като „цивилизация“ и „общество“. Проблемът не е просто това, че „авторитетът“ *може* да бъде използван за извършване на злини; проблемът е, че в най-основната си същност, той *е* злина. Във всяко нещо, което прави, той руши свободната воля на човешките същества, като ги управлява чрез принуда и страх. Той подменя и руши моралното съзнание с лишено от мисъл сляпо подчинение. Той може да бъде използван за доброто толкова, колкото една бомба може да бъде използвана за лечение на тялото. Той винаги е агресия, винаги е враг на мира, винаги е враг на справедливостта. В момента, когато престане да атакува, той престава да отговаря на дефиницията за „Власт“. По самото си естество той е убиец и крадец, враг на човечеството, отрова за човечността. Като тиранин и властник, управник и потисник той не може да бъде нищо друго.

Това, че някой уж бил имал право да управлява, във всяка степен и под всяка форма е *противоположност* на хуманността. Употребата на насилие е *противоположност* на хармоничното съвместно съществуване. Желанието за

власт е *противоположност* на любовта към човечеството. Скриването на насилието под пластове от сложни ритуали и вътрешно противоречиви оправдания и представянето на бруталните престъпления като добродетел и състрадание не променя този факт. Декларирането на благородни цели, заявяването, че насилието е „волята на народа“ или че се извършва „за общо добро“ или „в името на децата“, не може да превърне злината в добрина. „Узаконяването“ на някаква нередност не я прави справедлива. Насилственото подчиняване на един човек от друг, независимо от това как се описва или как се извършва, е нецивилизовано и неморално. Разрушението, което причинява, несправедливостта, която създава, вредата, която нанася на всяка душа, до която се докосне – на извършители, на жертви и на зрители, все едно – не могат да бъдат премахнати като бъдат наречени „закон“ или като бъдат обявени за необходими. Злото, под каквото и да било име, си остава зло.

Основното послание тук е много просто. Цялата записана история гръмогласно го съобщава, обаче малцина до днес са си позволили да го чуят. Това послание е следното:

Ако обичате смъртта и разрушението, гнета и страданието, несправедливостта и насилието, репресиите и изтезанията, безпомощността и отчаянието, непрекъснатите конфликти и кръвопролития, то учете децата си да уважават „авторитета“ и ги учете, че подчинението е добродетел.

Ако от друга страна цените мирното съвместно съществуване, състраданието и сътрудничеството, свободата и справедливостта, то учете децата си на принципите на самопритежанието, учете ги да уважават правата на всяко човешко същество и ги учете да разпознават и отхвърлят вярата в „авторитета“, която е

най-ирационалното, най-противоречивото, най-античовешкото, най-злото, най-разрушителното и най-опасното суеверие, изобщо познато на света.